

N E V M A C H I A

A B O

POIEDYNEK NIEWIDZIANY W POLSCZE

Dwuch Orłow na powietrzu / pod Gdańskiem. w Roku terażniejszym 1655.

• Piątek przed Niedziela Przewodna.

Nie wrożac nic ięszce / ale do ludzi baczych y mądrych w ważenia puścić / Historia oczywista z Gdańskich Artyzow na świat polana po Polsku wytłumaczylem. Ktora tak w sobie brzmi.

R Oku teraz plynacego 1655. dnia 2 kwietnia. Trzy mile od Gdańska / między wsiami Żerow y Zajose / przylecieli na gysie powietrze dwa ogromni Orłowie; Jeden z Morza od Wschodu Słońca; a drugi z Zachodu iakoby od Kaspjubi: Pracy w tamtych miejscach niewyżayni / bo każdy był tak wysoki iako w gmachu Krolstwa; zawia Naturali stowite ten robiaz Orłow / Ká nienni Orłowie: o których Orle Kamienis które wewnątrz maia drugie Kamyki: A pióra na sobie mieli barwiste: szczybla y ogony białe. Po polu w tedy / między piąta a szósta godzina na pulsegársu / na pomienionym miejscu / gdzie się ci dwá Orłowie zlecieli: iá przod wzięli między soba okrzyk strasliwy / wrzaskiem ogromnym / trzępocac okrutnie szczybla y ogony / patrzącym na sie z dolu ludziom / idąc wznawac káżdemu dawali / że strógi gniew / y nieprzyjazn między soba zawzięli: wiecej niżeli do pojedynku abo bitwy przyszlo / chwila wálniac mocno się wiać / wrzask wielki wywoływaiac na powietrzu czynili / a iakoby do siebie doświadczeni / Bołow ieden drugemu wpatrowali / takimby fortelem który którego miał wprzędzić. Tak ieden z nich sposobny czas sobie wpatrzywszy / wbył z serdecznie ná drugiego y wielkim impetem wderzył y zgoła go ośiodlawszy soba. pazurami / y barkami trzępło ściśnol: ale y tak położył się niemniejszy dzielności / swoiey strony / stawił mu się równie / y tak dalsze. Je trudno było rozsznac / przy której wyciastwo zostawac miało / y któryby z nich ná powietrzu plac otrzymał: przyszło do tego / tym pierwszym boiem / że się rozsznol / ieden drugiego ná máła chwile dla wytchnienia wolno puścił. Stoczyli potem drugi raz do siebie / i tak się chyżo a nasadczynie zaczęli. iż jeśli pierwszy raz bili

do y passowali tak dlugo: aż w tym lecie który mu pazury y łapie prawie w bok u lewym boku drugiego / lewa noga trzymal go za biodra / prawo mocno z wierzchu / há y pazury gliboło włożone maiać: tego który mu także swoia prawa noga pod lewa biodra / a lewa zád w pierzu pazury wlepił / y nozdrze mu ściśnol / rzuciwszy soba chyżo / wywrocił pod sie / y tak wisacego pod soba trzymal: ale je ciężaru tak wielkiego (zmordowany) trzymac dlugo nie zdołał / nie upuszczając go iednak ná ziemie lekko złożył. Co oni ludzie patrzącacy postępek / przybieżeli gromadnie do nich / y spolecznie wniklanych zastawszy z soba: iednego z nich ná ziemie leżacego (tak iako widzieli wábryste) za nos trzymającego / a drugiego ná nim stojacego / obudwu iednak zaiadlych / y wlepione gliboło paznostry trzymajacych / gdzie przyszłoby rozważając obudwu rozterwać: przetoż iako zwycięzcy winisuiac y faworyzuiac / zwycięzonego dobili / a drugiego iako zwycięzce żywym zostawili: Ktozego pp. Gdańszczanie w swym sequestrze ná pewnym miejscu maia / y po dziś dzień ludziom pokaznia. Zabity y Póhstetwila.